

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 10Csp/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118399819
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:6118399819.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v spore žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 31340890, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, Bratislava, IČO: 47232471, proti žalovanému: O. P., narodený XX.X.XXXX, bytom K. XX/XX, K. W., zastúpený advokátom: JUDr. Matúš Motyka, so sídlom Námestie SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 9581,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamietá.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,74 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu istinu 9581,76 eur a úroky z omeškania 5 % ročne z 8902,30 eur od 23.5.2017 do zaplatenia. Žalobou odôvodnil tým, že ako veriteľ 21.3.2011 uzavrel so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3524419488, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky, pričom žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s nimi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy mu poskytol peňažné prostriedky v sume 15000 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť mu istinu, zaplatiť úroky 11,90 % ročne, poplatky a iné peňažné plnenia. Pretože žalovaný sa dostal do omeškania, upozornil ho na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti a pretože na to upozornenie nereagoval, vyhlásil 22.5.2017 úver za predčasne splatný. Žalovaný následne ani časť pohľadávky nezaplatil a to ani napriek opätovnej výzve na zaplatenie. Od žalovaného preto požaduje zaplatenie istiny 8902,30 eur, úroku 634,21 eur (súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti) a poplatkov 45,25 eur a úroky z omeškania 5 % ročne z 8902,30 eur od 23.5.2017 do zaplatenia. Predložil zmluvu, všeobecné obchodné podmienky, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, potvrdenie o odoslaní, upozornenie na vznik práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, potvrdenie o odoslaní, aktuálny stav úveru a predžalobnú výzvu.

2. Súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením, v ktorom potvrdil, že s ním žalobca uzavrel 21.3.2011 zmluvu č. 3524419488, na základe ktorej mu poskytol úver 15000 eur, ktorý aj spočiatku riadne splácal, ale keď sa dostal do ťažkej finančnej situácie prestal si svoje plniť, pričom namietal, že zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to druh spotrebiteľského úveru, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti a preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona bezúročný a bez poplatkov.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že zmluva je v názve označená ako zmluva o úvere - lepšia splátka, ktorý pojem je vymedzený v Obchodných podmienok a tak, žalovaný vedel, že uzatvára úver s

podtitulom spotrebiteľský, ktorého špecifikom je splatenie iných úverov za lepších podmienok, čo vyplýva priamo z názvu tohto úveru. Adresa, na ktorej môže podať spotrebiteľ žiadosť, sťažnosť či reklamáciu je uvedená v reklamačnom poriadku, pričom poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 6C/73/2016, s ktorým sa stotožnil Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 5Co/361/2016, podľa ktorého to nie je nevyhnutnou náležitosťou, pričom zmluva obsahuje jeho adresu. V zmluve, v ktorej je dohodnutý počet splátok je dohodnutý termín konečnej splatnosti 20.3.2021 a pretože zmluva zaniká splnením všetkých záväzkov, ak by si žalovaný plnil svoje povinnosti riadne a včas, zanikla by 20.3.2021.

4. Na pojednávanie 4.11.2019 sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý bol riadne a včas predvolaný, svoju neúčasť ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že trvá na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase podpisu zmluvy a to druh spotrebiteľského úveru, pretože známe sú len dva druhy a to účelový a bezúčelový úver, adresu predávajúceho, kde by mohol žalovaný podať svoju reklamáciu, dobu trvania zmluvy, pretože táto nemusí byť totožná s počtom mesačných splátok, údaj o celkovej čiastke, ktorú by mal tvoriť poskytnutý úver spolu s poplatkami a úrokmi, Namietal, že sa vynásobí splátka 216,66 eur s počtom 120 splátok je celková čiastka 25 999,20 eur a preto by náklady mali byť 10 999,20 a nie 11 168,88 eur. Žalovaný vrátil žalobcovi 14 515,52 eur a svoje povinnosti riadne plnil do októbra 2016, a keď sa dostal do omeškania, chcel situáciu riešiť, ale neúspešne. Žalovaný uviedol, že od žalobcu nežiadal poskytnutie úveru, ktorým by sa financovalo zakúpenie tovaru, nevedel kedy sa zmluva skončí, aké boli náklady s úverom a ani akú celkovú čiastku mal vrátiť žalobcovi.

5. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vychádzal z dôkazov, ktoré predložil žalobca a za preukázané považoval nasledovné skutočnosti:

6. Zo zmluvy o úvere z 21.3.2011 č. 3524419488, ktorá je označená ako zmluva o úvere lepšia splátka vyplýva, že žalovaný ako dlžník požiadal žalobcu ako veriteľa o poskytnutie úveru 15 000 eur a zaviazal sa zaplatiť žalobcovi úrok 11,35 % ročne v 120-tich splátkach každú vo výške 215 eur a platiť poplatok za správu úveru 1,66 eur v splátkach každú vo výške 216,66 eur. V zmluve bola uvedená RPMN 13,35 %, priemerná RPMN 11,64 % a celková výška nákladov 11 168,88 eur. V zmluve bolo uvedené, že prvá splátka je splatná 20.4.2011, každá ďalšia 20. dňa v mesiaci a dátum konečnej splatnosti úveru 20.3.2021. Úver nebol poistený a nebol poskytnutý na kúpu spotrebného tovaru. V zmluve nebola uvedená celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť žalobcovi. V zmluve je uvedené iba to, že celkovú čiastku predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V súlade s tým by mal žalovaný zaplatiť žalobcovi celkovú čiastku 26 168,88 eur ($15\,000 + 11\,168,88 = 26\,168,88$) avšak pri zaplatení 120-tich splátok po 215 eur by žalovaný zaplatil žalobcovi 25 800 eur a pri zaplatení 120-tich splátok po 216,66 eur by žalovaný zaplatil žalobcovi 25 999,20 eur. Rovnako uvedená RPMN nie je správna, pretože po nákladoch na úver 11 168,88 eur je RPMN 13,19 %. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.11.2018 vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému dňa 21.3.2011 sumu vo výške 300 eur, vo výške 3680,06 eur, vo výške 3330 eur a vo výške 7689,94 eur t.j. spolu 15 000 eur. Z uvedeného aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalovaný zaplatil žalobcovi celkom 14 508,03 eur, ktoré peňažné prostriedky započítaval žalobca na splátky istiny, úrokov a na dohodnuté poplatky za správu a vedenie úverového účtu 1,66 eur mesačne a okrem tohto na bližšie neurčené poplatky vo výške 12,46 eur, vo výške 2,50 eur, vo výške 9,96 eur a vo výške 10 eur. Zo zmluvy žiadne ďalšie poplatky nevyplývajú. Súčasťou zmluvy majú byť podľa čl. 3.5 zmluvy obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalobca súdu nepredložil. Žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania trvajúceho 3 mesiace so zaplatením splátky splatnej 20.11.2016. Z upozornenia z 24.4.2017 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného, že k 24.4.2017 je v omeškaní dlhšie ako 3 mesiace so zaplatením sumy 1 323,31 eur, vyzval ho na zaplatenie uvedenej sumy do 15 dní od doručenia výzvy a upozornil ho, že v prípade, ak nedôjde k úhrade, je oprávnený úver vyhlásiť za predčasne splatný. Z podacieho hárku vyplýva, že upozornenie bolo odovzdané na poštovú prepravu 25.4.2017 a adresované žalovanému.

7. Súd poukázal na § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. g) a h), § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 1 veta prvá a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., § 232 ods. 3, § 262 ods. 1 a 2 a § 255 ods. 2 CSP.

8. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkový vzťah, titulom zmluvy o úvere uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože pri jej uzatváraní žalobca konal a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Tento úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona v znení účinnom v čase jej uzavretia. S námietkami žalovaného, ktorý namietal absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f) a j) tohto zákona sa stotožnil iba čiastočne. Zo zmluvy vyplýva, že ide o bezúčelový, dlhodobý úver bez zabezpečenia a teda zmluva obsahuje druh úveru podľa § 9 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona. Úver nebol poskytnutý na kúpu spotrebného tovaru a preto nie je v zmluve nutné udávať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) uvedeného zákona a to aj s poukazom na rozhodnutia označené žalobcom. Termín konečnej splatnosti je v zmluve jasne a zrozumiteľne uvedený dňom 20.3.2011 a do kedy trvá aj zmluva podľa § 9 ods. 2 písm. f) uvedeného zákona. Zmluva však podľa súdu neobsahuje celkovú čiastku, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) uvedeného zákona. V zmluve je síce uvedený spôsob jej výpočtu, ktorý však nie je správny a teda celková čiastka týmto spôsobom nebola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Pretože v konaní nebolo sporné a aj bolo aktuálnym stavom úveru preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver, súd považoval tento úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva podľa súdu neobsahovala ani správne vypočítanú ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá ale nie je uvedená v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa a preto táto skutočnosť nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru. Pretože z aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver 15000 eur, čo žalovaný ani v konaní nenamietal a žalovaný mu vrátil 14 508,03 eur a nie 14 515,52 eur, ako tvrdil jeho právny zástupca na pojednávaní, je žaloba dôvodná iba v časti o zaplatenie 491,97 eur (15000-14508,03=491,97). V konaní nebolo sporné a aj bolo zmluvou preukázané, že vrátenie plnenia bolo dohodnuté v splátkach a aj to, že žalobca upozornil žalovaného podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na jeho omeškanie a možnosť požadovať predčasné vrátenie celého úveru po tom ako bol tri mesiace v omeškaní s jednou splátkou, v čase nie kratšom ako 15 dní. Pretože žalovaný svoj peňažný dlh riadne a včas nesplnil podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dostal sa do omeškania a preto má žalobca právo požadovať od neho popri plnení, na ktoré má nárok, aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške podľa § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania. Z www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> vyplýva, že k 23.5.2017, kedy bol už žalovaný v omeškaní s celou istinou bola základná úroková sadzba ECB 0 % a preto by mal žalobca nárok na úroky z omeškania 8 % ročne, ale žalobou požadoval od žalovaného iba úroky z omeškania 5 % ročne.

9. Súd preto o žalobe rozhodol prvý krát rozsudkom z 13. novembra 2019 č.k. 10Csp/59/2019-93 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 491,97 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 491,97 eur od 23.5.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomernej časti a teda v rozsahu 89,74 %.

10. Žalobca podal proti rozsudku v zamietajúcej časti a časti náhrady trov konania odvolanie, v ktorom namietal, že zmluva o úvere zmluva obsahuje všetky náležitosti, celková suma úveru je uvedená v správnej výške, celková čiastka je vyjadrená formou matematického výpočtu, ktorý musí byť priemerný spotrebiteľ schopný bez použitia kalkulačky zrealizovať. Namietal, že zákon používa len všeobecný vzorec súčtu výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, keď ďalší spôsob výpočtu neukladá. Spotrebiteľovi jasne vyplýva, že úver prepláť o výšku celkových nákladov a to je suma, ktorú ho bude poskytnutý úver stáť a podľa tejto výšky si vie zhodnotiť, či je alebo nie je pre neho úver výhodný. Dikcia zákona nehovorí o tom, že celkovou čiastkou je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. je celkovou čiastkou súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. čo je uvedené v zmluve, písmom totožným ako ostatný text zmluvy. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Co/2/2019 zo dňa 30.1.2019, ktorý jeho výklad akceptoval. Namietal, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že ak bola celková čiastka 26168,88 eur (15000+11168,88) tak k nej sa žalovaný nemal možnosť dopracovať žiadnym matematickým výpočtom a táto nesprávnosť výpočtu, resp. nemožnosť sa dopracovať k správne výpočtu je nosným argumentom rozsudku, pričom tým, že súd neuznal jeho ďalšie námietky proti zmluve, nemal tendenciu bezbreho chrániť žalovaného.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením z 12.marca 2020 č.k. 8CoCsp/3/2020-124 uvedený rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s odôvodnením, že súd prvej inštancie neuviedol v čom spočíva nesprávnosť výpočtu, keď spôsob výpočtu celkovej čiastky je uvedený v zmluve tak ako uvádza § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch a ak mal na mysli, že zmluva musí obsahovať číselné a nie slovné vyjadrenie toto právne nezdôvodnil. Podľa odvolacieho súdu nemožno bez ďalšieho stotožňovať výpočet spôsobom (počet splátok x výška mesačných splátok) s výpočtom (výška úveru + výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. je potrebné zisťovať, či celkové náklady zahŕňajú len náklady zahrnuté v mesačných splátkach alebo tu boli aj iné náklady. (169,68 eura?) ktoré nie sú v mesačnej splátke zahrnuté, ale dlžník bol povinný ich v súvislosti s poskytnutým úverom ich vynaložiť.

13. Žalobca na výzvu súdu uviedol, či suma 168,68 eur bola nákladom úveru a či bola zohľadnená pri výpočte RPMN uviedol, že v danom prípade bola výška poslednej splátky nižšia ako ostatných z dôvodu, že jeho interný systém mu neumožňoval dohodnúť sa so žalovaným na zaokrúhlení splátky na desatinné čísla, pričom preplatok by bol žalovanému vrátený. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Cp/201/2017, ktorý uviedol, že ak v dôsledku, že veriteľ neuviedol, že posledná splátka je nižšia než ostatné a tak súčet dohodnutých splátok prevyšuje uvedenú celkovú čiastku úveru je potrebné vychádzať z toho, že táto náležitosť je v zmluve uvedená a zodpovedá § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.. Pripojil predpis splátok a RPMN. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 26.7.2019 sp. zn. 3Co/253/2018 ktorý uviedol, že skutočnosť, že posledná splátka je nižšia, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy. Mal za to, že aj RPMN bola uvedená v správnej výške.

14. Žalovaný namietal tvrdenia žalobcu o tom, že informácia o celkovej čiastke je uvedená vo forme matematického výpočtu, uviedol, že tento výpočet je prepisom § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý ho stanovuje za účelom jeho jednoznačného číselného vyjadrenia v zmluve, pričom nesedí s údajmi o výške splátky, ich počte a poplatkoch a preto žalovaný nie je správnu výšku celkovej čiastky týmto výpočtom zadefinovať. Poukázal na rozsudok súdneho dvora EÚ z 19.12.2019 sp. zn. C - 290/19, čl. 3 písm. h) a § 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 s tým, že za zrozumiteľné a stručné vyjadrenie celkovej čiastky je potrebné považovať uvedenie jasnej cifry a nie matematického výpočtu.

15. Súd pojednával bez prítomnosti právnych zástupcov strán sporu podľa § 180 CSP, ktorí mali predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, pričom svoju neúčast' ospravedlnili, ale o odročenie pojednávania nežiadali.

16. Súd opäť posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vychádzal z dôkazov, ktoré predložil žalobca a za preukázané považoval nasledovné skutočnosti:

17. V konaní nebolo sporné aj bolo zmluvou o úvere preukázané, že v zmluve o úvere, ktorú zmluvné strany uzavreli je uvedené iba to, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, čo zodpovedá ustanoveniu § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z.. V konaní nebolo sporné a aj bolo zmluvou o úvere preukázané, že výška úveru je 15000 eur a náklady žalovaného 11168,88 eur. Podľa matematického výpočtu uvedeného v zmluve, ktorý je totožný zo zákonným ustanovením, by potom celkovou čiastkou mala byť suma 26168,88 eur. Keďže sa však žalovaný v zmluve zaviazal zaplatiť žalobcovi 120 splátok každú vo výške 215 eur, pretože poplatok za správu úverového účtu nie je podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. nákladom úveru, tak by jeho náklady mali byť 10800 eur a nie 11168,88 eur. Súd preto už skôr dospel k záveru, že uvedeným matematickým výpočtom sa celková čiastka vypočítať nedá a preto považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je súd viazaný, vyzval súd žalobcu, aby sa vyjadril, či tu boli aj iné náklady úveru, ktorý rozdiel odvolací súd vyjadril vo výške 168,88 eur. Žalobca tento rozdiel súdu nevysvetlil a nevyplyva ani

z priloženého prehľadu splátok k zmluve, ktorý žalobca predložil, pretože pri zaplatení 119 splátok vo výške 215 eur a poslednej vo výške 84,61 eur, ktoré súd znížil o poplatok za správu úverového účtu, mal žalovaný zaplatiť žalobcovi 25552,27 eur a nie 26168,88 eur. Z predloženého prehľadu bol naopak preukázaný aj ďalší dôvod na to, aby súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bezpoplatkový a to neuvedenie výšky poslednej splátky, pretože uvedenie výšky splátok a to aj poslednej je podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. obligatórnou náležitosťou úveru. Hoci žalobca označil dve rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré zaujali iný právny názor, súd poukazuje na neskorší rozsudok Súdneho dvora EÚ z 19.12.2019 vo veci C.290/19, RN proti Home Credit Slovakia a.s., ktorý sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Z tohto rozsudku vyplýva, že článok 10 ods. 2 písm. g) smernice sa má vykladať tak, že predmetné ustanovenie bráni tomu, aby bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadrená RPMN nie ako konkrétna hodnota, ale ako rozpätie uvádzajúce najnižšiu a najvyššiu hodnotu a že takéto vyjadrenie nespĺňa kritérium zrozumiteľnosti a stručnosti, ktoré je stanovené v čl. 10 ods. 2 smernice. Podľa súdu sa uvedená požiadavka zrozumiteľnosti a stručnosti môže vzťahovať aj na vyjadrenie ostatných náležitostí zmluvy o úvere a to celkovej čiastky a výšky všetkých splátok. Pretože v uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje takéto uvedenie celkovej čiastky úveru a aj výšky poslednej splátky, bez ohľadu na to, že spôsob výpočtu celkovej čiastky bol v zmluve uvedený rovnakým písmom ako zvyšná časť zmluvy, tak ako žalobca namietal, súd opäť dospel k záveru, že poskytnutý úver je podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov a preto žalobu opäť v zostávajúcej časti zamietol.

18. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a pretože žalovaný bol v spore úspešnejší priznal mu súd podľa § 255 ods. 2 CSP proti neúspešnejšiemu žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 89,74 %. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 94,87 % (9089,79 eur z 9581,76 eur) a bol neúspešný v rozsahu 5,13 % (491,97 eur z 9581,76 eur). O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.